Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΕΝΝΕΝΤΥ ΚΑΤΑΓΑΝΑΚΤΗΜΕΝΟΣ

ΤΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΕΧΟΥΝ ΜΕΤΑΒΑΛΕΙ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΟΥ ΣΕ... ΑΣΤΕΡΑ !

ΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΑ ΤΩΝ ΜΑΓΚΑΖΙΝ ΚΑΙ Η ΚΑΡΟΛΙΝΑ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 22 (Ι.Υ) — Ο πρόεδρος Κέννεντυ, είνε δυσαρεστημένος με τὰ ἀμερικανικὰ περιοδικὰ διότι ἀσχολοῦνται διαρκῶς μὲ τὴν σύζυγόν του καὶ μάλιστα μὲ τρόπο ποὺ δείχνει ὅτι τὴν θεωροῦν περισσότερο, ὡς στὰρ τῆς ὀθόνης, παρὰ ὡς πρώτη κυρία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Δὲν παρέρχεται ἑβδομάδα, ποὺ τὰ διάφορα περιοδικὰ νὰ μὴ δημοσιεύσουν τὴν φωτογραφία της στὸ ἐξώφυλλό τους καὶ νὰ γράψουν γι' αὐτὴν ἕνα φανταστικὸ ρεπορτάζ. Πρὶν ἀπὸ μερικὲς ἑβδομάδες, ἐκυκλοφόρησε τὸ περιοδικὸ «Μίρρορ», μὲ ἐξώφυλλο τὴν κυρία Ζακελὶν Κέννεντυ, μὲ τίτλο: «Ἡ ἀσρόστεργα ποὺ συνέτριψε τὴν καρδιὰ τῆς Τζάκι». Ἕνα κινηματογραφικὸ περιοδικό, τὸ «Μόντερν Σκρήν», ἐδημοσίευσε ἐπίσης ἐξώφυλλο μὲ τὸν τίτλον: «Ἡ Τζάκι στρέφει τὰ νῶτα πρὸς τὸ Χόλλυγουντ», στὸ δὲ ρεπερτάζ ἀπεκάλυπτε τὴν μυστικὴ ζωὴ τῆς πρώτης κυρίας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον ἡ σύζυγος τοῦ Ἀμερικανοῦ προέδρου ποὺ ἀπασχολεῖ τὶς ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικά. Εἶναι ἐπίσης καὶ ἡ κόρη του, ἡ Καρολίνα. Πρὶν ἀπὸ μερικὲς ἑβδομάδες τὸ περιοδικὸ «Μόδιων Πίκτσουρ» ἐδημοσίευσε τὴν φωτογραφίαν τῆς Καρολίνας στὸ ἐξώφυλλό του μὲ τίτλο: «Ὡς πότε θὰ κρύβουν τὴν ἀ-

Ἡ Κα Ζακελὶν Κέννεντυ

λήθεια ἀπὸ τὴν Καρολίνα Κέννεντυ;». Ἀλλὰ τί κρύβουν ὅλα αὐτὰ τὰ περιοδικά; Κατὰ βάθος εἶναι ἀθῶα. Ἡ ἀρώστεια ποὺ κατέστρεψε τὴν καρδιὰ τῆς κυρίας Κέννεντυ, εἶναι ἡ ἀσθένεια τοῦ πεθεροῦ της. Ἡ μυστικὴ ζωὴ τῆς πρώτης κυρίας τῆς Ἀμερικῆς εἶναι τὸ Σαββατοκύριακό της μὲ τὸν πρόεδρο Κέννεντυ καὶ τὰ παιδιά της! Καὶ τὸ μυστικὸ ποὺ οἱ γονεῖς κρύβουν ἀπὸ τὴν μικρὴ Καρολίνα, εἶναι, ὅτι πρόκειται γιὰ κόρη διασήμου ἀνδρογύνου τῆς Ἀμερικῆς. Ἕνα ἄλλο περιοδικὸ ἐδημοσίευσε δύο φωτογραφίες στὸ ἐξώφυλλό του: Εἶναι ἡ Ζακελὶν Κέννεντυ καὶ ἡ Ἐλίζαμπεθ Ταίηλορ, αὐτὲ δύο βασίλισσες τῆς Ἀμερικῆς!».

Ὅλα αὐτὰ ἔχουν ἐξερεθίσει τὸν πρόεδρο Κέννεντυ, ὁ ὁποῖος δὲν θέλει νὰ παρουσιάζουν τὴν σύζυγόν του σὰν μιὰ γόησσα τοῦ κινηματογράφου, ἀλλὰ οἱ δημοσιογράφοι καὶ οἱ ἐκδότες νὰ δείχνουν κάποιο σέβας ἀπέναντί της.

Τὸ ἀποτέλεσμα, εἶναι ὅτι ἡ κυρία Παμέλα Τάρνερ, ἐκπρόσωπος ἀπὸ τοῦ τύπου τῆς κυρίας Προέδρου, ἐξουσιοδοτήθη νὰ ἔλθῃ σὲ ἐπαφὴ μὲ τοὺς ἐκδότες καὶ νὰ τοὺς κάμῃ μιὰ σύσταση: «Δὲν μποροῦμε μὲ ἀτυχῶς, λέει ἡ κυρία Τάρνερ νὰ κάνουμε ὁ ἄθλημα ἐναντίον τῆς ἐλευθεροτυπίας. Ἀποδοκιμάζομε ὡστόσο πολλὰ πράγματα ποὺ εἴδαμε. Εἶναι κακόγουστα».

Ἀλλὰ ὁ Τύπος — ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ — ἀποτελεῖ τὴν μόνιμη ἐνόχληση τοῦ λευκοῦ Οἴκου. Ὡστόσο, ὁ πρόεδρος Κέννεντυ δὲν μπορεῖ νὰ ἀναλάβῃ ἐκστρατεία ἐναντίον του, γιατὶ αὐτὸ θὰ στοίχιση σὲ δημοτικότητα. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον ὁ Τύπος ποὺ ἐνοχλεῖ τὸν πρόεδρο. Πρὶν ἀπὸ ἕνα μῆνα ἡ ἀμερικανικὴ ἑταιρία δίσκων «Καντένς» ἐλάνσαρε ἕνα δίσκο μὲ τὸν τίτλο «Ἡ πρώτη οἰκογένειαν». Ἡ ἐπιτυχία, ποὺ ἐσημείωσε ὁ δίσκος αὐτὸς ξεπέρασε κάθε προηγούμενο. Δὲν πρόκειται γιὰ μουσική. Εἶναι ἕνα εὐθυμογραφικὸ κείμενο, ποὺ ἔγραψαν δύο νέοι συγγραφεῖς καὶ ὅπου τὴν φωνὴ τοῦ προέδρου Κέννεντυ μιμεῖται ἕνας νέος ἀπὸ τὴν Βοστώνη, ὁ Βὼν Μῆντερ. Ὁ δίσκος περιέχει κατὰ τὸν ἑξῆς διάλογο μὲ τὸν τίτλο: «Ἡ Καρολίνα ἑταιμάζεται νὰ κοιμηθῇ»:

ΚΑΡΟΛΙΝΑ: Μπαμπᾶ, πές μου μιὰ ἱστορία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΕΝΝΕΝΤΥ: Εἶναι ἀργά.

ΚΑΡΟΛΙΝΑ: Μιὰ μικρὴ ἱστορία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΕΝΝΕΝΤΥ: Μονάχα μία.

ΚΑΡΟΛΙΝΑ: Πὲς αὐτὴ ποὺ θέλεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΕΝΝΕΝΤΥ: Νὰ μιλήσουμε γιὰ τὸν μεγάλο ἄνδρο μὲ τὰ πολλὰ μαλλιά; Ἦταν μιὰ φορὰ ἕνας μεγάλος ἄνδρας, ποὺ εἶχε πολλὰ μαλλιὰ καὶ πολὺ θάρρος. Ἔτσι, ὁ λαός τῆς χώρας τοι τὸν ἔκαμε ἀρχηγό του γιὰ νὰ τοὺ προστατεύῃ καὶ γιὰ νὰ τὸ ὁδηγήσῃ σὲ νέα σύνορα.

ΚΑΡΟΛΙΝΑ: Τί γινόταν ὅταν εἶχε φασαρίες;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΕΝΝΕΝΤΥ: Λοιπόν, Καρολίνα, ὅλα ἄρχισαν μὲ τοὺς δούκες τοῦ χάλυβος, ποὺ εἶχαν πολὺ χρῆμα καὶ ποὺ θέλησε νὰ τοὺς τὸ πάρῃ. Κάποια μέρα ὅμως, ἦλθε ἕνας πρίγκιπας διαβολικὸς μὲ γενειάδα, ἀπὸ μιὰ νῆσο τοῦ Νότου, ἐνῶ συγχρόνως μιὰ τεράστια ἀρκούδα ξεκίνησε ἀπὸ τὸν Βορρᾶ γιὰ νὰ τοῦ κάμῃ κακό. Ὁ πρίγκιψ, ποὺ ἦταν γειναῖος τοὺς κυνήγησε καὶ ἔτσι, ὁ λαὸς ἔζησε εὐτυχισμένος γιὰ πάντα.

ΑΠΟΨΕ ΣΤΟ «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ»

ΚΑΙΡΟΥ

Ἡ ἐκλεκτὴ ὀντέττα τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ διεθνοῦς τραγουδιοῦ Κορίνα, ἡ ὁποία θὰ ἐμφανισθῇ σήμερα τὸ βράδυ στὸ ΡΕΒΕΓΙΟΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ τοῦ Καζίνου ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ τοῦ Καΐρου. Ἡ Ἑλληνὶς τραγουδίστρια ἀφίχθη εἰδικῶς εἰς τὴν πρωτεύουσαν διὰ νὰ τραγουδήσῃ τὸ πλούσιο ρεπερτόριό της στὶς ἑορτὲς κατόπιν προσκλήσεως τοῦ κέντρου «Ἀκρόπολις».

ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΣΤΡΑΝΤ

ΚΟΛΟΣΣΙΑΙΟ!

ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΣ!

HATARI!

Ε. 330/60

ΓΥΡΙΣΜΕΝΟΣ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ

JOHN WAYNE HARDY KRUGER MARTINELLI

4 ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ

ΩΡΑΡΙΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ

10.15 π.μ. 3 — 6.15 — 9.30 μ.μ.

2α ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ 2α

ΡΙΑΛΤΟ

Lic. Νὸ 899/62

ΔΥΟ Κυρίαρχοι στὴ Σκηνή

ΛΟΡΕΝΣ ΟΛΙΒΙΕΡ + ΣΙΜΟΝ ΣΙΝΙΟΡΕ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΟ ΣΤΙΓΜΑ

Α' ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΦΕΣΤ. ΒΕΝΕΤΙΑΣ 1962

ΣΑΡΑ ΜΑΪΛΣ

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς κάτω τῶν 16 ἐτῶν

ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΕΙΣ ΦΩΣ

300.000 ΛΙΡ. ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΗΣ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑΣ ΡΟΜΑΝΩΦ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΘΑΜΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ ΛΗΜΝΟΝ

Τὶ ἀπέδειξε μία ἐπιτόπιος ἔρευνα.

Δίδομεν σήμερον τὴν συνέχειαν τῆς ἐνδιαφερούσης ἐρεύνης, διὰ τὴν πιθανότητα ὑπάρξεως τοῦ θησαυροῦ τῶν Ρωμανὸφ εἰς τὴν νῆσον Λῆμνον.

Τὸν χειμῶνα τοῦ 1890 — 91 ὁ Νικόλαος Δ' ὡς ἀσθενὴς εἶχε ὡθεῖ στὴν Ἀθήνα καὶ παρέμενε ὡς φιλοξενούμενος στὸ Τατόϊ ἀπὸ τοὺς θείους του, βασιλεῖς τῆς Ἑλλάδος. Ἔζησε δὺο ξενιτεμένες ἑβδομάδες μὲ τὰ ξαδέρφια του, τὸν Κωνσταντῖνο, τὸν Γεώργιο, τὸν Χριστόφορο, τὸν Νικόλαο καὶ τὴν Ἀνδρέα.

Ἦταν ὁ «Ρῶσος Νίκυ». Ἔτσι τὸν ἀπεκαλοῦσαν καὶ τὸν ξεχώριζαν ἀπὸ τὸν «Ἕλληνα Νίκυ» τὸν πρίγκιπα Νικόλαον τὸν πατέρα τῆς Μαρίνας. Στὶς ἀναμνήσεις του αὐτὸ ξέρει μάλιστα καὶ τὸ ἑξῆς χαρακτηριστικόν:

Ὁ Κωνσταντῖνος καὶ ὁ «Ρῶσο Νίκυ» ἔβαλαν στοίχημα ν' ἀνεύρουν στὴν κορυφὴ τοῦ Λυκαβηττοῦ καὶ νὰ γυρίσουν πίσω σὲ μισὴ ὥρα! Γύρισαν πράγματι καταϊδρωμένοι καὶ κατάκοποι μὰ κέρδισαν τὸ στοίχημα.

Ἔπειτα ὁ τσαρεβίτς συνέχισε τὸ ταξίδι του μὲ τὴν πολυαριθμη ἀκολουθία του, γιὰ στὴν Ἀγκαπολή. Τὸν συνόδεψε κι' ὁ θεῖος τοῦ βασιλέα. Παῦλου, πρίγκηψ Γεώργιος. Ὁ τσαρεβίτς, ἐπέβαινε τοῦ καταδρομικοῦ «Ταμὶρ Ἀζόφ». Ταξίδεψαν στὴν Κεῦλάση, στὴν Καλκούτα, στὸ Σιάμ. Τέλος, ἐπεσκέφθησαν τὴν Ἰαπωνία. Κι' ἐκεῖ στὴν πόλιν Ὄτσου ὁ πρίγκηψ Γεώργιος ἔλυσε τὴν τιμὴ τοῦ σαρεβίτς. Ἕνας φανατικὸς ποὺ ἀνῆκε στὴν ὀργάνωσι «σουμεραῖ» ποὺ μισοῦσαν θανάσιμα τοὺς ξένους, εἰχθῆκε καὶ τὸν κτύπησε μ' ἕνα ξίφος στὸ κεφάλι. Τὸν ἔπιασαν νὰ αἵματα τὸν σαρεβίτς. Πρόλαβε ὁ πρίγκηψ Γεώργιος, νὰ ζώσῃ ἐγκαίρως μάχην τὸν φανατικὸ δολοφόνο. Ἔτσι γλύτωσε ἀπὸ βέβαιο θάνατο τὸν σαρεβίτς. Γι' αὐτὸ τὸ κατόρθωμά του, ὁ Γεώργιος, παρασημοφορήθηκε ἀργότερα ἀπὸ τὸν τσάρο Ἀλέξανδρο Γ'. Μά ὁ Τσάρος Νικόλαος Β' εἶχε γλυτώσει τότε τὸν θάνατον γιατὶ ἡ μοῖρα τοῦ ἐπεφύλαξε ἕνα πιὸ τραγικὸ τέλος..

Εἶναι καιρὸς ὅμως νὰ ἐπανέλθωμε στὴν Ἱστορία μας καὶ νὰ ἰδοῦμε τί ἀκριβῶς συμβαίνει μὲ τὸν θησαυρὸ τῆς Λήμνου:

Τριάντα χιλιόμετρα ἀπὸ τὸ κάστρο τῆς Λήμνου καὶ πέντε χιλιόμετρα ἀπὸ τὸ Μούδρο, στὸ χωριὸ Κωνσταούλι, εὑρῆκα νὰ χάσκα τοῦ κρυμμένου θησαυροῦ.. Φαίνεται ὅτι δὲν πρόκειται περὶ θρύλου. Κάτι βασικὸ ὑπάρχει σ' ὅλη τὴν παραξενη ὑπόθεσι.

Ἐδῶ κι' 20 χρόνια, ὁ κάτοικος τοῦ χωριοῦ Ρωσσοπούλι Κ. Μπόγδανος, ὡς μᾶς ἀνεφέρθη, δεῆκε δούμπη κιλὰ χρυσάφι. Καθὼς ἔσκαβε τὸ χωράφι του, ποὺ εὑρίσκεται μεταξὺ Ρωσσοπουλιοῦ καὶ Καμινιῶν, ἐσκέηε ἕνα πλῆθος χρυσὰ νομίσματα.

Δὲν μπόρεσε ὅμως νὰ τὰ ἐξαργυρώσῃ καὶ τὰ ἐνεπιστεύθη σ' ἕνα συγγενή του. Ἐκεῖνος, ἀφοῦ κατάφερε νὰ διαπιστώσῃ τὴν ἀξία τους, τὰ διέθεσε καὶ ἐγκατεστάθη ἐν συντεχίᾳ στὴν Ἀθήνα... Κι' ὁ μόνος ποὺ ἔμεινε φτωχὸς καὶ μὲ τὴν λαχτάρα τοῦ θησαυροῦ, ἦταν ὁ Κ. Μπόγδανος, ποὺ ζῇ ἀκόμη καὶ σήμερα στὸ χωριὸ Ρωσσοπούλι. Μὰ δὲν ταλιᾶται πουθενὰ νὰ διαμερτυρηθῇ. Ἀφηγεῖται μόνον τὸ παθημά του στοὺς φίλους του, ἔτσι σὰν μιὰ ἀπίθανη ἱστορία...

Ἕνα πρόσωπο ὅμως, ὅπως σᾶς; ἀνέφερα, εἶχε ζήσει ἀπὸ μικρὸ παιδὶ στὴν Λῆμνο μαζὶ μὲ τοὺς μοναχοὺς τῶν μετοχιῶν τῆς Λαύρας: Ὁ Κ. Δουκέλης ἢ Σίφτης. Ὕστερα ἀπὸ ἕνα πλῆθος ἀναζητήσεις, τὸν ἀφήκαμε τέλος στὸ χωριὸ Ἁγία Μαρίνα καὶ τὸν παρακαλέσαμε νὰ θυμηθῇ αὐτὲς τὶς ἀναμνήσεις του.

— Εἶμαι πράγματι, μᾶς εἶπε, διωθετημένος ἀπὸ τὸν μοναχὸ τῆς μονῆς τῆς Ἁγίας Λαύρας, Λεόντιον. Ὁ «πνευματικός πατέρας μου, εἶχε σταλῇ ἀπὸ τὴν Λαύρα στὴν Λῆμνο, ὡς ἡγούμενος τοῦ μετοχίου της, τοῦ εἶχε τὴν ὀνομασία Γοστάτι κι' εὑρίσκετο στὸ χωριὸ Κατάλακο. Τὸ μετόχι ἦταν στὸ δόρειο μέρος τοῦ νησιοῦ πρὸς τὴν Θάσσο. Εἶχε ὅμως ἄλλα δυὸ μετόχια ἡ Λαύρα στὴν Λῆμνο, στὴν περιοχὴ τοῦ Μούδρου.

Ο ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Στὸ μετόχι τοῦ Κουντιά, ἡγούμενος ἦταν ὁ Νικόδημος. Ἕνας καλόγερος 70 χρόνων. Ἔζησε σ' αὐτὸ μέχρι τοῦ καὶ τὰ τρία μετόχια ἀπαλλοτριώθηκαν. Τότε γύρισε στὴν Λαύρα κι' ἐκεῖ ἐκοιμήθη. Ὁ πατέρας μου ὁ Λεόντιος κι' ἐγώ, φύγαμε ἀπὸ τὴν Λῆμνο καὶ κατεφύγαμε στὸ χωριὸ Ἁγία Μαρίνα τῆς Μυτιλήνης. Ἐκεῖ ἐγινε ἱερεύς. Ἱερούργησε στὴν ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ μέχρι τὸ τέλος τῆς ζωῆς του. Λίγα χρόνια πρὸ τοῦ τέλους του, μὲ τὴν ἐγκρισι τοῦ ὧν μητροπολίτη Ἰακώβου, ἔδωσε τ' ὄνομα Λεόντιες, στὸν διάκο Καμπᾶ, ποὺ ἀπὸ τὸ 1944 ἔγινε παπᾶς καὶ λειτουργεῖ στὴν ἰδια ἐκκλησία...

ΓΙΑ ΤΟ ΜΟΥΔΡΟ

— Στὸ διάστημα τοῦ Α' παγκοσμίου πολέμου, ποῦ βρισκόσαυθε;

— Μά στὴν Λῆμνο, στὸ μετόχι. Συχνὰ μάλιστα πηγαίναμε στὸ Μούδρο καὶ κάναμε συντροφιὰ τοῦ ἡγουμένου τοῦ Κουντιὰ Νικοδήμου. Τὸ λιμάνι τοῦ Μούδρου, ἦταν γεμάτο πολεμικὰ τῶν συμμάχων. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ τὰ πληρώματα, ἐβγαίναν στὴν Λῆμνο, διασκέδαζαν μὲ τοὺς κατοίκους καὶ μᾶς ἔκαναν συχνὰ συντροφιά. Ἐπίσης διέμειναν σὲ πολλὰ χωριά, γύρω ἀπὸ τὸ Μούδρο κι' οἱ Ἄγγλοι κι' οἱ Γάλλοι.

— Εἴχατε ἀκούσει ποτὲ ἀπὸ τὸν πάτερ Νικόδημο γιὰ μιὰ Ἱστορία κεκυμμένων θησαυρῶν τῆς τσαρίνας;

— Πάντα στὴν Λῆμνο γίνεται λόγος γιὰ τέτοιους θησαυρούς. Ἕνας στὸ Λειβαδοχῶρι, μεταξὺ Μούδρου καὶ Κάστρου, κάτω ἀπὸ μιὰ μαρμάρινη πλάκα εὗρῆκε ἀρκετὸ χρυσάφι. Εἶχε τὴν ἐξυπνάδα νὰ τὸ κρύψῃ καὶ νὰ μὴ πῇ σὲ κανένα τίποτε. Μετὰ ἀπὸ τέσσερα χρόνια, αὐτὸς ὁ φτωχὸς ἀγρότης παρουσιάσθηκε ξαφνικὰ μὲ μαγαζιὰ καὶ ἐργοστάσια. Συχνὰ ἄκουγα τοὺς καλογήρους νὰ συζητοῦν τέτοιες ἱστορίες. Μά τότε, ἤμουν πολὺ νέος καὶ δὲν εἶχα καιρὸ ν' ἀκούω τέτοια παραμύθια...

Ὁ Σ. δυσπιστεῖ φαίνεται ὅτι ἴσως ξέρει περισσότερα ἀπὸ ὅσα μᾶς ἀνέφερε. Γεγονὸς πάντως εἶναι ὅτι στὸ Μούδρο, στὸν Κουντιά, ἦταν ἡ γούμενος ὁ Νικόδημος τῆς μονῆς τι, Ἁγίας Λαύρας. Ἦταν ἑβδομήντα χρόνων κι' ἴσως εἶχε ἰδῆ ἢ εἶχε μάθει γιὰ τὸ πλοῖο ἀπὸ τὴν Ρωσία ποὺ κατέφευγε στὸν ὅρμο κι' ἐκαυχῶνταν οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς τσαρίνας τὰ πολύτιμα δῶρα τῆ, πρὸς τὸ ρωσικὸ μοναστήρι. Περιουσία τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἦταν αὐτὰ τ' ἀνιερώματα. Ἴσως νὰ κράτησε αὐτὸ τὸ μυστικό. Κι' ἴσως νὰ τὸ ἐνεπιστεύθη σὲ μιὰ στιγμὴ ἀδυναμίας στὸν Ἄγγλο ἱερέα Τόμψον. Μὰ ὁ Νικόδημος δὲν ζῇ πλέον, αὐτὲ κι' ὁ ἡγούμενος Λεόντιος. Ὁ Κ. Δουκέρης, μᾶς ἔδωσε τὶς μοναδικὲς πληροφορίες ποὺ διεσώθησαν μὲ τὸ πέρασμα 44 χρόνων πολυπάραχης ζωῆς. Ἱστότε 20 χρόνων.

Κάτι ὑπάρχει στὴν περιοχὴ τοῦ Μούδρου στὰ γύρω χωριά. Πιθανὸν νὰ εἶναι ἡ περιουσία τῆς τσαρίνας. Δὲν ἀποκλείεται ὅμως νὰ εἶναι ἡ περιουσία τοῦ μετοχιοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου τῆς Πετρουπόλεως Λίγο πολὺ ἀπὸ τὴν ἐπανάστασι, ἴσως νὰ ἠθέλησαν νὰ τὴν μετασέρουν στὸ Ἅγιον Ὄρος οἱ μοναχοὶ τῆς Μονῆς τῶν Ἰβήρων, στοὺς ὁποίους εἶχε παραχωρηθῇ τὸ μετόχι ἀπὸ τὸν τσάρον Ἀλέξανδρον. Ἡ ἱστορία αὐτὴ εἶναι δεμένη μὲ τὸν θρύλο τῆ «Παναγίας τῆς Πορταϊτίσσας, ποὺ φυλάγεται στὸ παρεκκλήσιον τοῦ Καταχολινοῦ στὴν Μονὴ τῶν Ἰβήρων. Τὴν προσκύνησα αὐτὴ τὴν Παναγιὰ κι' ἀπὸ τὸν πατέρα Ἀβακούμη ἄκουσα τὴν συναρπαστικὴ Ἱστορία της.

ΕΝΑΣ ΘΡΥΛΟΣ

Ὁ Τσάρος εἶχε μιὰ κόρη παράλυτη. Ἡ φήμη τῆς Πορταϊτίσσας ἔφθασε μέχρι τὴν Ρωσία. Τότε ὁ τσάρος παρεκάλεσε τὸν Ρῶσο πατριάρχη νὰ μισολαθήσῃ στὸν πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως γιὰ νὰ στειλῇ ἡ θαυματουργὸς εἰκόνα στὸ Τσάρκοϊε Σέλο, νὰ ἰάσῃ καλὰ τ' ἄρρωστο κορίτσι του. Ἔγιναν τὰ σχετικὰ διαβήματα. Ἡ Ἱερὰ Ἐπιστασία τοῦ Ὄρους, ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ τὸ ἔξῆς: Ὁ καλύτερος ἁγιογράφος τῆς Σχολῆς τῶν Ἰωασαφαίων, ποὺ συνέχιζε τὴν παράδοσι τῆς Σχολῆς τοῦ Πανσελήνου, νὰ κάῃ ἕνα ἀντίγραφο τῆς «Πορταϊτίσσας. Σαράντα ἡμέρες ὅλο χαιδέψαγε νὰ γίνῃ τὸ ἀντίγραφον, σ' ὅλα τὰ μοναστήρια τοῦ Ὄρους προσπάθησε ὅλοι οἱ μοναχοί. Τέλος, ἡ εἰκόνα ἑτοιμάσθηκε κ' ἐστάλη μὲ συνοδεία μοναχῶν στὴν Πετρούπολι. Στὴν εἴσοδο τῆς πόλεως τοὺς ὑπεδέχθησαν ὁ πατριάρχης κι' ὁ τσάρος. Ἔπειτα μὲ μεγάλη πομπὴ, τὴν ἔφεραν στὸ παλάτι. Ἡ ἄρρωστη μεγάλη δούκισσα, ἄλουσε τὴν εἰκόνα ποὺ ἔκανε τὸν κόσμο. Ρώτησε τί συμβαίνει. Οἱ δεσποινίδες τὸν τιμῶν, τῆς ἀνέφεραν σχετικά:

— Σᾶς φέρνουν τὴν «Παναγιὰ τὴν Πορταϊτίσσα» ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὄρος, τῆς εἶπαν.

— Κ' ἐγὼ εἶμαι ξαπλωμένη στὸ κρεββάτι; φώναξε. Γρήγορα, φέρτε μου μιὰ γούνα νὰ κατεβῶ νὰ τὴν ὑποδεχθῶ.

Κ' ἡ κατάκοιτη μεγάλη δούκισσα κατέβηκε στὴν εἴσοδο τοῦ ἀνακτόρου γιὰ νὰ προσκυνήσῃ...

Εἶχε γίνει κούδ!

ΟΣΟ ΑΝΑΤΕΛΛΕΙ Ο ΗΛΙΟΣ !

Ἀπὸ τότε, ὁ τσάρος παριχώρησε μὲ χρυσόβουλλο τὸ μετοχιὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου τῆς Πετρουπόλεως στὴν Μονὴ τῶν Ἰβήρων. Ἀκελεσθὲν πληρώνο ὅλα τὰ ἔξοδα τοῦ ταξιδιοῦ καὶ τῆς παραμονῆς τῶν μοναχῶν στὴν Ρωσία. Κι' ὅταν γύρωτησαν, πόσα θὰ ἔπρεπε αὐτὴ ἡ ὑποχρέωσις του, ἀπήντησε:

— Ὅσο ἀνατέλλει ὁ ἥλιος...

Στὴν Μονὴ τῶν Ἰβήρων, ὑπάρχει αὐτὸ τὸ ἔγγραφο τοῦ τσάρου. Ἴσως λίγο πρὸ τῆς ρωσικῆς ἐπαναστάσεως οἱ ἀσιανοὶ τοῦ μετοχιοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου νὰ μάξεψαν τοὺς ξησαυροὺς καὶ νὰ ἠθέλησαν νὰ τοὺς φέρουν στὸ Ὄρος. Μὰ ἐκεῖ σ' ἐκεῖνο τὸ σημεῖο, ὁ Ἑλληνισμὸς ἔχει φοβερὰ ρεύματα. Τὸν χειμῶνα... ἀγάζει φίδια ἡ θάλασσα, ὅπως λένε οἱ ναυτικοί. Κ' ἔτσι ὑποχρεώθηκαν νὰ πουλήσουν στὴν Λῆμνο καὶ νὰ πάρουν ἐκεῖ τοὺς θησαυρούς.. Πάντως κάτι ὑπάρχει στὴν περιοχὴ τοῦ Μούδρου. Πιθανὸν νὰ τὸ ἀναζητήσουν καὶ πάλιν μοναχοὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Πιθανὸν νὰ τὸ ἀναζητήσῃ ὁ Ἅγιος Ἱερεὺς Τόμψον. Ἐρεῖς θὰ πειμέσουμε γιὰ νὰ παρακολουθήσουμε καὶ νὰ περιγράψουμε τὶς ἀφοσκαιρίες. Μὰ τὸ μυστήριο τοῦ τελειαίου τῶν Ρωμανὸφ θὰ ἐξακολουθῇ ν' ἀπασχολῇ τὸν κόσμο, γιατὶ κανεὶς δὲν εἶδε τὴν ἐτέλεσί τους καὶ συνεπῶς εἶναι ἀνύπαρκτον ἂν ἔλει εἶχεν τὴν ἴδια τύχη ἑνὸς τραγικοῦ τέλους...

Θ ΔΡΑΚΟΣ

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΤΑ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΔΗ

ΤΟ ΟΥΙΣΚΥ ΣΤΗΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑ !

ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΦΑΡΜΑΚΟ ;

ΠΑΡΙΣΙ 21 (Ι.Υ). — Γιὰ πρώτη φορὰ ἡ Γαλλικὴ Ἰατρικὴ Ἀκαδημία ἀσχολήθηκε μὲ τὰ οἰνοπνευματώδη ποτὰ καὶ κυρίως μὲ τὸ οὐΐσκυ, ἡ κατανάλωσις τοῦ ὁποίου ἔχει αὐξηθῇ στὸν κόσμο. Τρεῖς διακεκριμένοι καθηγηταί, οἱ Ντελίλ, Μοϊὸ καὶ Ταγὸν μέλη τῆς Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας, ἀφοῦ ἐμελέτησαν ὅλες τὶς ἐκθέσεις καὶ παρατηρήσεις τῶν συναδέλφων τους, ἀνέλαβαν νὰ κάμουν ἀνακοινώσεις στὸν Γαλλικὸ Τύπο. Τὸ συμπέρασμα τῶν ἀνακοινώσεων αὐτῶν εἶναι, ὅτι οἱ μεγάλοι καταναλωταὶ οὐΐσκυ, ἔχουν τὴν ἐντύπωσι ὅτι τὸ ποτὸ αὐτὸ ἔχει θεραπευτικὲς ἰδιότητες πρὸς τὴν ἀλήθεια. Τὸ οὐΐσκυ, προσθέτουν οἱ Γάλλοι καθηγηταί, δὲν εἶναι φάρμακο.

Ἀλλὰ τὶ ἀκριβῶς εἶναι τὸ οὐΐσκυ; Ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία τῆς Ἰατρικῆς, γιὰ νὰ καταλήξῃ στὰ συμπεράσματά της, χρειάσθηκε νὰ κάμῃ πλήρη καὶ λεπτομερῆ ἀνάλυσι. Στὶς ἀνακοινώσεις της, πληροφορεῖ τὴν καινὴ γνώμη, ὅτι εἶναι τὸ προϊὸν μιᾶς διϋλίσεως δημητριακῶν. Μπορεῖτε, προσθέτει, ἡ ἀνακοίνωσις, νὰ τὸ κατατάξουμε σὲ πέντε κατηγορίες, ἀνάλογα μὲ τὴν γεωγραφικὴ καταγωγή του. Ὅλοι, βέβαια, ξέρουμε ὅτι παρασκευάζεται κυρίως στὴν Σκωτία, ἀλλὰ σημασία ἐδῶ ἔχει σὲ ποιὰ θέσι, σὲ ὕψωμα, ἢ σὲ πεδιάδα κ.λπ. Τὸ μυστικὸ τῆς τέχνης στὴν παρασκευή του, βρίσκεται στὴν ἀνάμιξι. Πρέπει νὰ ἀναφέρῃ κανεὶς ὅτι γιὰ νὰ παραχθῇ οὐΐσκυ μὲ ὡρισμένη γεῦσι, εἶναι ἀπαραίτητο νὰ γίνουν προηγουμένως πενῆντα περίπου ἀναμίξεις.

Αὐτὲς, ἄλλωστε, ἀποτελοῦν καὶ τὸ μυστικὸ κάθε ἐπιχειρήσεως. Μόνον οἱ ἐμπειρογνώμονες ξέρουν τὸ μυστικὸ αὐτὸ καὶ ἐπιτυγχάνουν τέτοιους συνδυασμούς. Τὸ περίεργο εἶναι ὅτι οἱ ἐμπειρογνώμονες δὲν γεύονται τὸ οὐΐσκυ, ἀλλὰ ἐκφράζουν τὴν γνώμη τους ὅταν τὸ μυρίσουν!

Στὴν Ἀγγλία, ὑπάρχουν περισσότερες ἀπὸ ἑκατὸ μάρκες οὐΐσκυ, ποὺ ἔχουν ἐπισήμως καταγραφῆ ἀπὸ τὶς ὑπηρεσίες τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου. Ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ πολλὲς ἄλλες, ποὺ παρασκευάζουν οὐΐσκυ, εἴτε ἀποκλειστικῶς γιὰ τὴν ἐσωτερικὴ κατανάλωσι, εἴτε γιὰ τὸ ἐξωτερικό. Πρέπει νὰ τονίσῃ κανείς, ὅτι τὸ οὐΐσκυ ἀποτελεῖ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 3 διομηχανία τῆς Ἀγγλίας καὶ τὰ ἔσοδα ἀπὸ τὴν ἐξαγωγή του καλύπτ